

Taip vadinamai gen. prokuratūrai

Pareiškėjas Aurimas Drižius ak 36808110026, liredakcija@gmail.com, Moliakalnio 86, Vilnius

2025-07-03

Dėl teisės Daivos Kazlauskienės įtariamų nusikaltimų - piktnaudžiavimo ir dokumento suklastojimo

Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėja Daiva Kazlauskienė, 2024 m. rugsėjo 10 d. priimama nutartį dėl mano skundo Nr. IBPS-V-2322403-24 (Medžiagos Nr. M-2-01-00026-24), nurodė, kad mano skunde nurodyti deklaratyvūs teiginiai, kurie nėra pagrįsti objektyviais duomenimis.

Deklaratyviais teiginiais teisėja Kazlauskienė pavadino nuosprendį baudžiamojoje byloje Nr. 1A-815-497/2014, paskelbtu 2015 m. vasario 2 d.

Šioje baudžiamojoje byloje buvau nuteistas už visiškai teisėtą veiklą - žurnalistiką, teisėjams ją paskelbus sunkia nusikalstama veikla ir pritaikius tiesioginę cenzūrą, kurią kategoriškai draudžia LR Konstitucijos 44 str.

Tai yra kreipiausi į taip vadinamą prokuratūrą dėl to, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas M.Striaukas ir Vilniaus apygardos teismo teisėjų kolegija (iš Audriaus Cinino, Virginijos Pakalnytės-Tamošiūnaitės, Gintaro Dzedulionio, prokurorės Kisinienės) mane nuteisė už visiškai teisėtą veiklą baudžiamojoje byloje Nr. 1A-815-497/2014 nuosprendžiu, paskelbtu 2015 m. vasario 2 d. Minėti teisėjai mane nuteisė už teisėtą veiklą - žurnalistiką, paskelbę ją nusikalstama veikla. T.y. teisėjai mane nuteisė, puikiai žinodami, kad aš esu nekaltas ir kad man inkriminuojamas nusikaltimas nėra nusikaltimas, nes žurnalistika Lietuvoje nėra paskelbta nusikalstama veikla.

Vilniaus miesto apylinkės teismas dar 2009 m. įvedė cenzūrą man ir savaitraščiui „Laisvas laikraštis“, uždrausdamas rašyti straipsnius apie buvusio Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininko Alvydo Sadecko veiklą privatizuojant AB „Mažeikių nafta“. Cenzūra buvo pavadinta "teismo sprendimo nevykdymu".

Baudžiamojoje byloje Nr. 1A-815-497/2014 buvau nuteistas už tariamą teismo sprendimo nevykdymą (tai yra cenzūrą). Mat Vilniaus pateikiau įrodymus apie šio asmenis dalyvavimą minėtame privatizavime, ir toliau rašiau straipsnius, to pačios Vilniaus apylinkės ir apygardos teismų buvau penkis kartus nuteistas vien už tai, kad sąžiningai vykdžiau savo žurnalisto pareigą, ir pateikiau įrodymus, kad minėtas draudimas yra nusikalstamas.

T.y. Alvydas Sadeckas dar 2008-01-21 m. kreipėsi į Vilniaus miesto apylinkės teismą su melagingu „prevenciniu ieškiniu“, kuriame reikalavo uždrausti man rašyti straipsnius, kuriuose jis būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta“, jos privatizavimu ir G.Kiesaus nužudymu. Vilniaus miesto apylinkės teismas (teisėja

R. Vancevičienė) patenkino šį A.Sadecko „prevencinį“ ieškinį civilinėje byloje Nr. 2-117-734-2009 ir uždraudė atsakovams Aurimui Drižiui ir UAB „Laisvas laikraštis“ savaitraštyje „Laisvas laikraštis“ publikuoti rašinius, kuriuose Alvydas Sadeckas būtų siejamas su AB „Mažeikių nafta“, su šios bendrovės privatizavimu ir Gedemino Kiesaus nužudymu.

Tokiu būdu Vilniaus miesto apylinkės teismas įvedė neteisėtą cenzūrą, kurią tiesiogiai ir kategoriškai draudžia Lietuvos Konstitucijos 44 str. 1 d., kurioje numatyta, kad masinės informacijos cenzūra draudžiama. Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kas yra cenzūra: "Cenzūra - tai spaudos, kino filmų, radijo ir televizijos laidų, teatro spektaklių ir kitų viešų renginių turinio kontrolė, kad nebūtų platinamos tam tikros žinios ir idėjos. Demokratijos požiūriu svarbu, kad viešojo nuomonė formuotųsi laisvai. Tai pirmiausia reiškia, kad masinės informacijos priemonės steigimas, jos veiklos galimybė neturi priklausyti nuo būsimų publikacijų ar laidų turinio."

Be to, Visuomenės informavimo įstatymo 10 straipsnis „Draudimas taikyti neteisėtus informacijos laisvės apribojimus" sako: „Viešosios informacijos cenzūra Lietuvos Respublikoje draudžiama. Draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kontroliuoti visuomenės informavimo priemonėse skelbiamos informacijos turinį iki šios informacijos paskelbimo, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus."

Minėti Vilniaus miesto apylinkės, apygardos ir aukščiausias teismas jau net 15 kartų atmetė mano prašymus panaikinti cenzūrą, per tą laiką buvau nuteistas net septynis kartus už teisėtą veiklą, dėl tariamo "teismo sprendimo nevykdymo" (t.y. cenzūros), mano ir mano šeimos turtas parduotas varžytinėse, o aš pats paverstas ubagu ir invalidu, tai pačiai „teismų“ sistemai ignoruojant bet kokius Konstitucijos ir įstatymo reikalavimus.

BPK 444 straipsnis. Naujai paaiškėjusios aplinkybės, dėl kurių galima atnaujinti baudžiamąją bylą nurodo, kad : 1. Naujai paaiškėjusios aplinkybės, dėl kurių galima panaikinti nuosprendį ar nutartį ir atnaujinti baudžiamąją bylą, yra šios:

2) įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu nustatyta, kad nagrinėdami bylą teisėjai nusikalstamai piktnaudžiavo;

Siekdamas atnaujinti bylas, kurioje buvau nuteistas už teisėtą veiklą, kreipiausi dėl minėtų teisėjų patraukimo baudžiamojon atsakomybėn. Nes kitokių būdų jie man nenurodo, automatiškai atmetinėdami bet kokius prašymus cenzūrą panaikinti. Nurodžiau, kad dėl teisėtos veiklos – žurnalistikos, įvedę neteisėtą cenzūrą, tyčia, žinodami, kad cenzūrą kategoriškai draudžia Konstitucija, mane nuteisė tokie teisėjai Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjai Striaukas, apygardos teismo teisėjai Cininas, Pakalnytė ir Dziedulionis, puikiai žinoję, kad cenzūra yra uždrausta, ir tai įrašę net savo nuosprendyje, tačiau vis tiek mane nuteisė realia laisvės atėmimo bausme.

Tokiu būdu, paskelbdami man nuosprendį už teisėtą veiklą, Vilniaus apygardos teismo teisėjai A.Cininas, Pakalnytė-Tamošiūnaitė ir G.Dziedulionis ir apylinkės teismo teisėjai M.Striaukas, šioje byloje mane nuteisdami už teisėtą veiklą, žurnalistiką, sąmoningai ir tyčia pažeidė Konstituciją, kurią prisiekė saugoti, o taip pat padarė nusikaltimus : piktnaudžiavimą tarnyba ir tarnybos pareigų neatlikimą. Dėl to man buvo padaryta didelė žala – buvau nuteistas, atlikau bausmę, mano ir mano šeimos nekilnojamas turtas buvo iš manęs atimtas ir parduotas varžytinėse, o nusikaltėliai – teisėjai toliau neva vykdo teisingumą.

1. Piktnaudžiavimas (BK 228 straipsnis)

• Objektvieji požymiai

Pagal BK 228 straipsnio 1 dalį už piktnaudžiavimą atsako valstybės tarnautojas ar jam prilygintas asmuo, piktnaudžiavęs tarnybine padėtimi arba viršijęs įgaliojimus, jeigu dėl to didelę žalą patyrė valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo.

Taigi, piktnaudžiavimo objektvieji požymiai pasireiškia: pavojinga veika – piktnaudžiavimu tarnybine padėtimi arba įgaliojimų viršijimu; pavojingais padariniais – didele žala valstybei, Europos Sąjungai, tarptautinei viešajai organizacijai, juridiniam ar fiziniam asmeniui; priežastiniu ryšiu tarp padarytos veikos ir kilusių padarinių.

Šiuo atveju visi mano išvardinti pareigūnai piktnaudžiavo savo tarnybine padėtimi, mane persekiodami už visiškai teisėtą veiklą, neatlikdami teisės aktuose ir Konstitucijoje nustatytų pareigų.

Vilniaus apygardos teismo teisėja D.Kazlauskienė, priimdama minėtą nutartį ir siekdama padėti išvengti atsakomybės minėtiems teisėjams, taip pat piktnaudžiavo ir savo nutartį suklastojo, nurodydama, kad nuosprendis už teisėtą veiklą tėra tik "deklaratyvūs teiginiai".

Kas jau kas, tačiau sena bylų klastotoja teisėja Daiva Kazlaskienė, pasiuntusi į kalėjimą 7 metams nekalną žmogų Raimundą Ivanauską, puikiai žino, kad teismo nuosprendis nėra "deklaratyvus teiginys", nes minėtas nuosprendis man sukėlė teisinius padarinius (buvau nuteistas, man paskirta bausmė, kurią atlikau, paskirta didelė piniginė bauda, dėl ko iš manęs ir mano šeimos buvo atimtas mūsų turimas nekilnojamas turtas, tai yra man realiai padaryta didžiulė žala, nes buvau nuteistas už visiškai teisėtą veiklą.

Todėl minėtas apygardos teismo nuosprendis yra normatyvus (sukelia pasekmes), o ne deklaratyvus, todėl teisėja Kazlauskienė, pavadindama teismo nuosprendį "deklaratyviais teiginiais", suklastojo savo nutartį.

Nuosprendis – oficialus dokumentas, kurį surašo ir priima teismas kaip valstybės institucija. Įrašydama žinomai melagingus duomenis teismo nutartyje, teisėja Kazlauskienė jį suklastojo ir piktnaudžiavo, siekdama padėti išvengti atsakomybės savo kolegoms, minėtiems apygardos teismo teisėjams. Tai teisėja Kazlauskienė ne tik piktnaudžiavo, tačiau iškraipė teisingumą ir sukėlė neteisėtas pasekmes, nes minėti sunkūs nusikaltimai nebuvo atskleisti.

Tokia teisėjos Kazlauskienės veikla atitinka ir kitus BK straipsnius - BK 229 str. – piktnaudžiavimas, BK 228 str. – tarnybos pareigų neatlikimas, BK 232 str. – neteisėtas teismo akto priėmimas

Kyla įtarimų, kad teisėjai veikė organizuotoje grupėje ir politiniais motyvais - tai yra siekė užgnaišti bet kokį žurnalisto tyrimą apie neteisėtą ir nusikalstamą "Mažeikių naftos" privatizavimą. Todėl prašau pradėti ikiteisminį tyrimą ir pagal BK 100 str. 100 straipsnis. Tarptautinės teisės draudžiamas elgesys su žmonėmis.

Tai, kad teisėja Kazlauskienė veikė tiesiogine tyčia, o ne klaidingu vertinimu, pripažįsta ji pati savo nutartyje nurodydama kad aš nepateikiau jokių objektyvių duomenų apie tai, kad buvau nuteistas už

teisėtą veiklą : "Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento vyriausiojo prokuroro 2024-06-12 nutarimu, vadovaujantis BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punktu, atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą, nenustačius, kad buvo padarytos nusikalstamos veikos. Toks sprendimas motyvuojamas tuo, kad pareiškėjas, nesutikdamas su priimtais teisėsaugos institucijų sprendimais ir nepateikdamas jokių objektyvių duomenų, bando pareigūnų veiksmuose išvelgti nusikalstamų veikų požymius, pareigūnų teisėtai atliktus veiksmus vertindamas kaip nusikalstamus. Su tokia prokuroro išvada sutiko pareiškėjo skundą nagrinėjęs ikiteisminio tyrimo teisėjas, su tuo sutinka ir aukštesnysis teismas.

BK 228 straipsnio 1, 2 dalyje numatyta atsakomybė tam, kas būdamas valstybės tarnautoju ar jam prilygintu asmeniu, piktnaudžiavo tarnybine padėtimi arba viršijo įgaliojimus, jeigu dėl to didelės žalos patyrė valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo arba padarė šią veiką siekdamas turtinės ar kitokios asmeninės naudos, jeigu nebuvo kyšininkavimo požymių. Piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi padaromas aktyviais veiksmais arba neveikimu, t. y. neatlikimu veiksmų, kurie, tinkamai atliekant savo pareigas ir įgaliojimus, buvo būtini. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad piktnaudžiavimo, kaip nusikaltimo, esmė yra ta, kad nors valstybės tarnautojas formaliai veikia kaip kompetentingas asmuo, tačiau iš tikrųjų jo veika yra nesuderinama su tarnybos interesais, nes ja pažeidžiami pagrindiniai valstybės tarnybos principai ir iškraipoma tarnybinės veiklos esmė, turinys, menkinamas konkrečios valstybinės institucijos ir pačios valstybės autoritetas (pavyzdžiui, kasacinė nutartis Nr. 2K-186-628/2022).

BK 229 straipsnyje nustatyta atsakomybė valstybės tarnautojui ar jam prilygintam asmeniui, dėl neatsargumo neatlikusiam savo pareigų ar jas netinkamai atlikusiam, jeigu dėl to valstybė, Europos Sąjunga, tarptautinė viešoji organizacija, juridinis ar fizinis asmuo patyrė didelę žalą. Būtinai BK 229 straipsnio sudėties požymis yra priežastinis ryšys tarp kaltininko padarytos veikos ir atsiradusių padarinių (didelės žalos), todėl byloje turi būti nustatyta, kad netinkamas tarnybos pareigų atlikimas objektyviai ir dėsningai nulėmė didelės žalos atsiradimą, jokie kiti reikšmingi veiksniai prie didelės žalos kilimo neprisidėjo ir jos nenulėmė (kasacinės nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-7-628/2020, 2K-67-942/2022, 2K-100-719/2024).

23. Tuo tarpu BK 300 straipsnio 1 dalyje baudžiamoji atsakomybė nustatyta, tam, kas pagamino netikrą dokumentą, suklastojė tikrą dokumentą arba žinomai netikrą ar žinomai suklastotą tikrą dokumentą laikė, gabenė, siuntė, panaudojo ar realizavo. Šis baudžiamojo įstatymo straipsnis saugo tokias vertybes, kaip dokumentų ir juose esančių įrašų tikrumas, informacijos dokumente patikimumas ir taip užtikrina normalią, teisingą dokumentų apyvartą. Tikro dokumento esminiu požymiu laikytina tai, kad jį surašė ir/ar pasirašė asmenys, turintys teisę ir įgaliojimus atlikti tokį veiksmą, o jo suklastojimas gali pasireikšti melagingos informacijos jame įtvirtinimu (intelektinis suklastojimas) arba mechaniniu poveikiu tokio dokumento turiniui ar rekvizitams, pvz., datos, parašo, jame esančios informacijos pakeitimu ir pan. (materialusis suklastojimas) (kasacinė nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-1 18-489/2022).

24. Iš pareiškėjo A.Drižiaus skundo turinio matyti, kad jo vertinimu piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi ir tarnybos pareigų neatlikimas pasireiškė tuo, jog jis buvo nepagrįstai Vilniaus miesto apylinkės teismo pripažintas padaręs nusikalstamas veikas, numatytas BK 245 straipsnyje, taip, anot pareiškėjo, jį nuteisiant už jo teisėtai vykdytą žurnalistinę veiklą, o bylą pagal apeliacinį skundą nagrinėjusi Vilniaus apygardos teismo teisėjų kolegija tokiam neteisėtam pirmosios instancijos teismo teisėjo priimtam sprendimui pritarė. Anot pareiškėjo, jis skundu kreipėsi į generalinę prokuratūrą, pateikdamas visas jo neteisėtą nuteisimą patvirtinančias aplinkybes, tačiau, suklastojant dokumentus, t. y. rašte nurodant, kad objektyvių, nusikalstamos veikos padarymą patvirtinančių duomenų jis nepateikė, šis jo skundas buvo paliktas nenagrinėtu, kam vėliau pritarė ir skundą nagrinėjęs Vilniaus apygardos teismo teisėjas. Nors pareiškėjas skunde aukštesniajam teismui nurodo, jog jis neteisėtai buvo nuteistas už vykdytą žurnalistinę veiklą, o

po to sekę pareigūnų (teisėjų, prokuroro) veiksmai yra padaryto pirmojo nusikaltimo jo atžvilgiu slėpimas, dėl ko atsisakymas pradėti ikiteisminį tyrimą ir pateikto skundo atmetimas yra neteisėti, aukštesnysis teismas su tokiais pareiškėjo skundo argumentais sutikti neturi objektyvaus teisinio pagrindo.

25. Nagrinėjamu atveju, kaip jau minėta 19 šios nutarties punkte, nustatyta, jog pareiškėjo atžvilgiu buvo priimti procesiniai sprendimai - apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis, kuria atmetas pareiškėjo skundas - kuriuos pareiškėjas vertina kaip nusikalstamų veikų - piktnaudžiavimo ir tarnybos pareigų neatlikimo - padarymu. Dėl to pareiškėjas pateikė skundą prokuratūrai, prašydamas pradėti baudžiamąjį procesą, jo manymu, nusikalstamus veiksmus atlikusių teisėjų atžvilgiu, tačiau prokurorui palikus šį skundą nenagrinėtu, o vėliau

- teisėjui atmetus pareiškėjo skundą - pareiškėjas kreipėsi atskiru skundu, dėl jo atžvilgiu padarytų visų nusikalstamų veikų - piktnaudžiavimo, tarnybos pareigų neatlikimo ir dokumentų klastojimo. Šį skundą pareiškėjas grindė ne tik neva jo neteisėtu nuteisimu, bet ir informacijos slėpimu, kas, jo vertinimu, sudaro atskiro nusikaltimo - dokumentų klastojimo - sudėtį. Vis tik, kaip teisingai nurodė pareiškėjo skundus nagrinėję prokuroras ir ikiteisminio tyrimo teisėjas, matyti, jog pareiškėjas savo poziciją, kad buvo padarytos jo nurodomos nusikalstamos veikos, sieja išimtinai su šių pareigūnų priimtais procesiniais sprendimais, kuriuos jis vertina kaip nusikalstamus, tačiau tai negali būti laikomi pakankamu pagrindu ikiteisminiam tyrimui pradėti. Šiuo atveju pareiškėjas, be skunde pateikto savo subjektyvaus aplinkybių vertinimo, nepateikė jokių duomenų, patvirtinančių, kad tiek apkaltinamasis nuosprendis, tiek nutartis atmesti jo, kaip nuteistojo apeliacinį skundą, priimti pažeidžiant pagrindinius valstybės tarnybos principus, o vėlesni procesiniai dokumentai buvo suklastoti, juose neįrašant pareiškėjo pateiktų duomenų. Nors pareiškėjas teigia, kad buvo nuteistas nepagrįstai, tačiau aukštesnysis teismas, nevertindamas aptariamų pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų sprendimų turinio, pažymi, jog tyrimo medžiagos duomenimis baudžiamasis procesas jo atžvilgiu buvo pradėtas pagrįstai: A.Drižius pažeidė jam teismo sprendimu nustatytą draudimą nepublikuoti atitinkamų straipsnių dienraštyje, tokie jo veiksmai buvo įvertinti kaip atitinkantys baudžiamojo nusižengimo, numatyto BK 245 straipsnyje sudėties požymius. Dėl šių pareiškėjo veiksmų buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas, vyko bylos nagrinėjimas teisme ir buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis, kurio teisėtumą ir pagrįstumą patikrino apeliacinės instancijos teismas. Būtent dėl šių veiksmų, t. y. teisėjų priimtų procesinių sprendimų, pareiškėjas skundu kreipėsi į prokuratūrą, prašydamas pradėti baudžiamąjį procesą teisėjų atžvilgiu, tačiau tokį pareiškėjo skundą buvo atsisakyta priimti nustačius, kad vienintelis skundą grindžiantis argumentas yra teismų priimti sprendimai. Nors tai pareiškėjas vertino, kaip jo pateiktų objektyvių duomenų slėpimą ir taip įvykdytą dokumentų klastojimą, tačiau su tuo sutikti nėra objektyvaus teisinio pagrindo. Pažymėtina, jog net ir šį skundą nagrinėjančiam aukštesniajam teismui pareiškėjas taip pat nepateikė jokių, ankstesniais procesiniais sprendimais neaptartų ar neįvertintų duomenų, kurie leistų pritarti pareiškėjo skundo argumentams".

Iš esmės savo nutartyje teisėja Kazlauskienė pripažįsta, kad buvau nuteistas už teisėtą veiklą, taikant Konstitucijoje uždraustą cenzūrą, tačiau kažkodėl padaro išvadą, kad tas mano persekiojimas neva buvo teisėtas.

Akivaizdu, kad tai eilnis nusikaltimų dangstymas, nes LR Konstitucija įpareigoja teismą laikytis Konstitucijos, o ne ją laužyti prisidengiant "teisingumo vykdymu".

Tai yra aiškiai įtvirtinta Lietuvos teisinėje sistemoje:
Lietuvos Respublikos Konstitucija, 7 straipsnis:

„Negalioja joks įstatymas ar kitas aktas, priešingas Konstitucijai.“

Teismų pareiga, pagal Konstitucijos 109 straipsnį:

„Teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai. Teismai vykdydami teisingumą klauso tik įstatymo.“

Bet žodis „įstatymas“ čia suprantamas kaip visa teisės sistema, kurios viršūnėje stovi Konstitucija. Teismas negali: taikyti įstatymo ar poįstatyminio akto, jei jis prieštarauja Konstitucijai; ignoruoti konstitucinių principų, pvz.: teisės į gynybą, teisės į teisingą teismą, asmens orumo, teisės į nuosavybę, ir kt.; priimti sprendimų, prieštaraujančių Konstitucijos nuostatoms ar vertybėms.

Cenzūros taikymas yra akivaizdus Konstitucijos 44 str. pažeidimas, ir jokie "deklaratyvūs teiginiai" apie tariamą teisinumo vykdymą neatleidžia teisėjų nuo atsakomybės už piktnaudžiavimą.

Remiantis išdėstytu, Konstitucijos 44 str., BPK 100 str. BPK 228, 229 str. prašau pradėti ikiteisminį tyrimą dėl nuolatinių dokumentų klastojimo ir įstatymų laužymo.

Taip pat prašau priimti BPK normas atitinkantį nutarimą dėl Vilniaus apygardos teismo teisėjų, mane nuteisusių B. byloje Nr. 1A-815-497/2014

Aurimas Drižius